

Šimon: Čau mamí.

Máma: Ahoj, tak jaký jste dneska měli den? Už ses začel?

Š: Eště ne. Tady je furt co dělat.

M: Například dneska...

Š: Například dneska jsme dospali tu vánoční noc (u nás se přece taky vždycky pětadvacátýho prosince vstává pozdě) a dopo hráli fotbal a tak. [TABULKA](#)

M: A pak? Co bylo vůbec k obědu? Chutná ti tam? Nemám ti poslat řízky?

Š: K obědu byla zeleninovka a maso s omáčkou a rejží. Vařej tady dobře, řízky nechci, dík. 😊

Š: Odpoledne visel na dveřích dopis. Nikdo neví, jak se tam dostal. Asi když jsme byli na obědě, tak ho tam někdo z minulosti dal. Ten dopis byl totiž od Františka.

M: A co psal? Že se mu u vás včera líbilo?

Š: Právě naopak, milá maminko, právě naopak... Že naše příroda je hrozně zaneřáděná, naše voda se nedá pít a vzduch se nedá dejchat. A ať s tím něco uděláme.

Š: Si dovedeš představit, že to byla voda na mlejn SRB... No, tak jsme s tím šli něco dělat.

M: Vyfasovali jste pytlík a šli čistit les?

Š: Ne tak docela. Teda čistit les jo, ale bez pytlíku. ([FOTO](#)) V lese bylo několik skládek, kde byly odpadky různýho druhu, jako třeba starý noviny, kelímky vod jogurtu, šroubky a tak. No a my jsme běhali, sbírali ty odpadky a nosili je do třídírny. A tam jsme dostávali body, když to bylo správně roztříděný. Jenže tím to neskončilo.

Š: Podle výsledků třídění dostal každej oddíl počet karet s obnovitelnejma zdrojema energie. A ty karty jsme přenášeli přes území střežený ropákama. Museli jsme se plížít, aby nás neviděli. Si připadám jak tajnej agent. 😊 Ale je to tady super. Asi budu zachraňovat svět i po návratu. 😊